

brinar ahont es *la madre del cordero*, de segur que trobaríam que no's tracta pas d'un grupo de electors honrats qua tractava de defensar sos lligitims drets contra un altre grupo de electors criminals que volian detentárloshi. Apostariam qualsevol cosa que la colisió nasqué efecte de rivalitats de poble originades y fomentades pels seus cacichs y que 'ls que lluytavan tant res de bo serian els uns com els altres.

De tots modos parodiant altre frase célebre podrán exclamar aquells electors al parlar del seu representant; *nuestro querido diputado que tanta sangre nos cuesta.*

Llegirem en un diari d'aquesta setmana un telégrama de Madrid que diu:

«*El Liberal* s'indigna davant del espectacle que donan els conservadors entre si y aquestos y els fusionistes, que no més pensan en la possessió del poder sens preocuparse per la marxa dels assumptos públichs.

»Diu que seguint la conducta que 'ls polítichs han seguit fins ara, prepararnos pera que en el sigle XX acabi la personalitat de la patria de la mateixa manera que 'l sigle XIX ha acabat ab la seva historia.»

¿Are se n'adona *El Liberal*? Vaya un descobriment. Com si n'aguessin presentat may d'altre d'espectacle á Madrid, com si s'haguessin preocupat may d'altre cosa els partits polítichs que allí tenen sentat el ventrell. Y 'l mateix *Liberal* qu'are s'escandalisa ¿qu'ha fet may altre cosa que fomentar aquest espectacle inflant al un y al altre de 'ls polítichs segons les seves conyeniencies? ¿no es ell polítich de la mateixa mena fins al moll dels ossos? ¿y de qué més viu que d'aquestos espectacles que li

suministran materia pera omplir ses columnes are que no pot omplirles ab aquells crits de victoria d'altra temps, quan ell com els demás companys omplian la caixa fent bramar el lleó devant del temple de la patria espanyola, com els xarlatans fan sonar el bombo davant de la seva barraca?

X.

Acte inaugural de la Creu del Montsacopa

La magnifica idea que tingueren els associats del Apostolat de la oració, de inaugurar l'actual sigle enlayrant una Creu en el cim del Montsacopa, per aixis glorificar á Deu nostre Senyor y donar una proba de que 'ls olotins entran en la nova centuria ab la Fè cristiana més que may arrelada dins son cor, fou ocasió 'l dia de Cap d'any d'un espectacle que no oblidará facilmente qui la ditxa tingué de contemplarlo. Tot se conjuntá pera ferlo grandios, imponent y espléndit, y verament se sent débil la ploma al tractar de descriurel.

El Sigle XIX se despedí de nosaltres mal humorat y rúfol, tractant d'embolcallarnos ab bolves de neu; mes no agradá á son successor presentarse en condicions tant tristes, per lo que enviá la *tramontana* á li de que escombrés els nuvols y preparés una diada de gran cerimonia. Aixis ho feu, ab zel potser ecsagerat, y quan el sol se llevà no massa d'hora, pogué reflectarse en un cel blau y en els nevats cims de les montanyes vehines.

D'eix modo se prepará la naturalesa per servir de grandios march al cuadro que s'anava á desenrotllar.